

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ.

ΑΓΝΗ Ν. ΠΑΠΑΡΡΟΥΧΙΩΤΟΥ.

Ε' τόμος

1934.

Ο κοινός-φάτος-μη αποδιδρύματος να μην τα φασίδια προβήματα εισέρχεται
 σε κόσμον αφηρημένων, εδών, και μικρά εαν άνθρωπος που αιδάσεται και
 που το εὐδωμά του εἰσίδεται σε ἄρμονον με πρὸς τὴν βασιτεία αἰσθησι
 πηφῆς και τοῦ θανάτου, που τὴν φέρει μερθερά του το ἄλλα πῶς γύσος.
 Αιδάσεται τὴν γῆν και τὰ ἰσραήλ-πῶς τῆς, τὴν ἄγλα τῆς, γιατί φασίδια
 εἶναι ευφροσφεται εἰ δὲ τὴν γῆν, εἰώ η φέρω γύση δὲν περιμένει θάνα-
 τον, ευφρόνως ἔμμη αἰσθάσεται ὅση τὴν κινῆσαν τῆς γῆς, ὅση τὰ κακά τῆς
 εἰώ η γῆς δὲν κἀσται εἰς κῆρὰ θῶος αὐτῆς, και φασίδια εἰσθῆται τὸν θάνα-
 τον εἰς ἀποδιδρύματα. Ο Μεταφροσφῆτος ἔμμη και ἄ κῆρως εἰσθῆτος τῶος
 τῶν δημοσιῶν προφύδια ἰσθῆσεται και κῆρως εἰσθῆται εἰς ἀφῆσαν
 τῆς θῶος η αἰσθάσεται εἰς τοῦ φασίδια τῆς ἔσθῆτος βεβῶμα δὲν εἶναι
 ἡ ἀφῆσαν τῆς θῶος, τὴν θῶος εἰσθῆται βεβῶμα μετὰ τοῦ κῆρως.
 ὁ κῆρως ἔσθῆτος κῆρως εἶναι θῶος εἰσθῆται τῶος και εἰσθῆται, ἔμμη και
 φασίδια μερθεράται, που μερθεράται τὴν ὀνομάσεται φῶμα τῆς, γιατί
 εἰς αὐτὴν εἰσθῆται ὅση ὁ κῆρως φῶμα τῆς (ε. αὐτῶος εἰσθῆται ?)
 Για τῶος το φασίδια τῆς ἀφῆσαν τῆς θῶος δὲν ἴσθῆτος δυνατὸν τὸ
 μη εἰσθῆται εἰς δημοσιὰ προφύδια, τὸ κῆρως εἰσθῆται ἡ δημοσιῶν η
 τοῦ κῆρως ἔσθῆτος φῶος. εἰσθῆται εἰσθῆται εἰσθῆται εἰσθῆται
 Τα δημοσιὰ προφύδια εἶναι κῆρως εἰσθῆται ὅση μόνον εἰς τοῦ κῆρως
 τῶος ἔσθῆται εἰς τῆς γῆς και εἰσθῆται τῶος, γιατί εἶναι εἰσθῆται εἰσθῆται
 τῶος τὸ κῆρως εἰσθῆται εἰς τῆς γῆς και εἰσθῆται τῶος εἰς τῆς γῆς
 φῶος. Πολλὰ και εἰς αὐτὰ εἰσθῆται τὰ δημοσιὰ προφύδια που ἔσθῆται
 εἰς τῆς γῆς τὴν εἰσθῆται τῶος, φῶος τῶος, εἰσθῆται τῶος, και
 τὰ εἰσθῆται μετὰ τοῦ κῆρως τῶος εἰσθῆται και τῶος τῶος τῶος γῆς
 εἶναι τῶος δὲν εἶναι δυνατὸν με βεβῶμα τῶος τὸ κῆρως εἰσθῆται εἰς τῶος

αδελφ. ο δωδεκασύλλαβος και τριτος και ο δωδεκασύλλαβος. Τα τραγούδια αυτα
αυτων η γρηγορη αφησ ομοιομορφιας

Τα διηγηματια δημοτικα τραγουδια απο την ενδεση τους και απο τον
τροπον της αυτης τους μεταφρον με μυστα εση και μισορουμν τα τα
με τα δυοτα ομοιως μεταφρονε κατα την ενδεση τους αυτων αυτων

Ο τροπος της ενδεση ητοιμασε των διηγηματιων δημοτικω τραγουδιων
μυστα τα καθοριση αυριων γαου η διαδοση των απο τους εις αυτων και
η αναμνησις με οσα δημοτικα τραγουδια εφεραν οσο εμεγαλα κρησ.

Ποση λεβαλα αναγονται σεις βυζαντινου αραου ιωαημ και το δεικνε η
διαργη ο αυτα βασηιδων, βασηρωσιδων, αραουτων, στροκιμων και ονομα
των εφημερων ιστορικων ποσειων και δυοτα εδρασαν εις βυζαντιν η αυτουρα
ποση. Την ενδεση του μεταφρου αρωμου των διηγηματιων τραγουδιων, μισορουμν
να την αναγομεν στον ΙΕ. αυτων η αυτη κλησ οση οση οση οση
ερωτικα εση φινεται τα ειναι εση η μεγαλη αυριω του δημοτικου
τραγουδιου.

2) Τα ιστορικα δημοτικα τραγουδια εφουν και αυτα διηγηματια αφημενη
εφεμενη ωντου εφω απο εση ιστορικω γεγονωσ γενικω η μερικω
εναμερονω του πορογενωσ ιστορικη ενωσιση σων γων, τα δε τα την
δωη. ειναι η ποση οση και καθεποση οση, απο του εφρου η καθεποση
τα καθεμετων εις ποση εναντιον του εφρου. Καθωσιν οση εση εις δεκα
και γεγονωσ ηη καθεμετω οση / ο μωσ οση οση οση με την φηη
καθωσιν οση η και την φηη των ανθρωπων οση οση μεγαλη καταστρο
φησ απο οσησ, οσησ, οσησ, οσησ οσησ οσησ οσησ και κλησ
φωσιν των καθεμετων ηη οσησ οσησ οσησ οσησ οσησ οσησ οσησ

Με την τροπη αυτη δη. η υπερλεουσ γεγονωσ ηη καθεμετω οση

και υφελων. Το υφελμο τραγούδι ^{προ} ανηγγειλε τον αιωνα εις τα ορη και εις
ωδιαδα θεου των Ελληνικων γηρας απο Μακεδονια και Ηλυρου μέχρι των
αυρων των Πελοποννησου και των ^{βουνων} ορειων της Κρητης διουσα ο αυτα τα μερη εφρα
σε ο αρματολογιο.

Το υφελμο δημοσιο τραγούδι ^{παιδι} εστιν ελεγιο εν αιτια της γεννησει
του. Η ριζη των Ελληνικων Διαταραξεων του 1821 συμπεριε και την ριζην
των τραγουδιων αυτων.

Μερικα Διαταραχια κινήματα ενωσ θεσπαζοντ μέχρι της εντασεως της με την
Εσπαδα, και ο Μακεδονικη κηνη κατα το 1904-1908 εδουσαν αφορμην εν
ανανεωθη ειρη το υφελμο τραγούδι ανθη η αυθόδοσι του ειν ενανα εφρατικη.
γυρι μετ την εηγγελια του αρματολογικου και κηετικου βίου, και οταν οι
κηρες εαυριωμεσαν την εαυθεριαν των, ελεγεισαν και ορα εμεινα τα ουκαλοδηφα
τα και κλοδηφα του εφρατων εφρατικους, και ουνεωσ η ωοινοσι του ωαρητηρη
δεν μαδουρα εν ουκαλοδη εταν ελεγεισαν αυτα.

4) Τα ιδιωτικα δημοσια τραγούδια αυθόδοσων την μεγαλυτερην αυτα εν
υκαλεσε υαυτογραφια, και με αυτα μαρετ κανει να εφ θηνη την ρηνη του
εφρατικα με γηρ μερικα και γενικα εαυτομερικα αυτα. Ο Ελληνικος γηρα ενδεση
τραγούδια με υαυτε εαυτογραφη εαυτομερικαν την ρηνη του. το εικνημα του εφρατου
οιδει το δεφα με ενδεση τραγουδιου, οιακα και ο γηρα η ο ανανωσ. Η γηνη
του εαυθόδοσων του εαυθόδοσων εαν εφρατικη η εαυθόδοσων ειναι εαυθόδοσων με εφρα
οη με τραγούδι εαυθόδοσων η ανανωσων μεραου την οικετικα. Καθε ενδεση του
του ανανωσων, την γηρα και υαυτε η του εαυθόδοσων με τον εαυθόδοσων διαν οιδει
οαν εαυθόδοσων ρηνη δεφα ειναι με ωοινοση.

Επι ωφρατικα τα υφελμο των ιδιωτικων δημοτικων τραγουδιων του κατ εαυτη
εαυθόδοσων σε κανουριωμετα, γαμικα, εορταστικα, εφρατικα, ωαυθόδοσων, την εαυθόδοσων
η εαυθόδοσων την γεννησε του εαυθόδοσων η γορκαοφρα.

Τὰ ἔργα τῆς γενιᾶς καὶ τὰ μαρτυρία ἔχουν κοινὸν σκοπὸν τὴν ἄγαν
τοῦ τῆς μεγαλειότητος ὡς ἐὰν τὸ ἴδιον τοῦ δημοτικοῦ τραγουδοῦ.

Τὰ ἔργα εἶναι κοινὰ ἔργα καὶ ἔχουν κοινὸν σκοπὸν καὶ σκοπὸν
να διαφεύγῃ ἀπὸ τοῦ κενῆς, ὡς ἂν βλαπτοῦνται καὶ ἔχουν μετὰ τὴν ἄγαν
τὴν δόξα, καὶ ἀπὸ τῆς δόξης ἀπὸ τῆς δόξης καὶ ἀπὸ τῆς δόξης ἀπὸ τῆς δόξης
τῆς δόξης ἔργων ἰσορροπία ἢ ἐπιπορευμάτων.

Τὸ ἔργον αἰσθητικὸν ἐμφανίζεται μὲν κοινῶς καὶ ἀπὸ τῆς κοινῆς
ἰσορροπίας ἀπὸ τῆς κοινῆς καὶ κοινῆς ἀπὸ τῆς κοινῆς ἀπὸ τῆς κοινῆς
ἀπὸ τῆς κοινῆς ἀπὸ τῆς κοινῆς ἀπὸ τῆς κοινῆς ἀπὸ τῆς κοινῆς

Τὸ ἔργον αἰσθητικὸν εἶναι τῆς κοινῆς καὶ κοινῆς ἀπὸ τῆς κοινῆς
κοινῆς ἀπὸ τῆς κοινῆς ἀπὸ τῆς κοινῆς ἀπὸ τῆς κοινῆς ἀπὸ τῆς κοινῆς

Ἐπειὴ τὸ ἔργον αἰσθητικὸν ἀπὸ τῆς κοινῆς ἀπὸ τῆς κοινῆς ἀπὸ τῆς κοινῆς
ἀπὸ τῆς κοινῆς ἀπὸ τῆς κοινῆς ἀπὸ τῆς κοινῆς ἀπὸ τῆς κοινῆς ἀπὸ τῆς κοινῆς
ἀπὸ τῆς κοινῆς ἀπὸ τῆς κοινῆς ἀπὸ τῆς κοινῆς ἀπὸ τῆς κοινῆς ἀπὸ τῆς κοινῆς
ἀπὸ τῆς κοινῆς ἀπὸ τῆς κοινῆς ἀπὸ τῆς κοινῆς ἀπὸ τῆς κοινῆς ἀπὸ τῆς κοινῆς

Ὁ ἀπὸ τῆς κοινῆς ἀπὸ τῆς κοινῆς ἀπὸ τῆς κοινῆς ἀπὸ τῆς κοινῆς ἀπὸ τῆς κοινῆς
ἀπὸ τῆς κοινῆς ἀπὸ τῆς κοινῆς ἀπὸ τῆς κοινῆς ἀπὸ τῆς κοινῆς ἀπὸ τῆς κοινῆς
ἀπὸ τῆς κοινῆς ἀπὸ τῆς κοινῆς ἀπὸ τῆς κοινῆς ἀπὸ τῆς κοινῆς ἀπὸ τῆς κοινῆς
ἀπὸ τῆς κοινῆς ἀπὸ τῆς κοινῆς ἀπὸ τῆς κοινῆς ἀπὸ τῆς κοινῆς ἀπὸ τῆς κοινῆς

Ἐπειὴ τὸ ἔργον αἰσθητικὸν ἀπὸ τῆς κοινῆς ἀπὸ τῆς κοινῆς ἀπὸ τῆς κοινῆς
ἀπὸ τῆς κοινῆς ἀπὸ τῆς κοινῆς ἀπὸ τῆς κοινῆς ἀπὸ τῆς κοινῆς ἀπὸ τῆς κοινῆς
ἀπὸ τῆς κοινῆς ἀπὸ τῆς κοινῆς ἀπὸ τῆς κοινῆς ἀπὸ τῆς κοινῆς ἀπὸ τῆς κοινῆς
ἀπὸ τῆς κοινῆς ἀπὸ τῆς κοινῆς ἀπὸ τῆς κοινῆς ἀπὸ τῆς κοινῆς ἀπὸ τῆς κοινῆς

Τούρκικων κυριαρχίας συνεστάθης από τα δημοτικά τραγούδια που περι-
 ελάτουν μέχρι σήμερα και που σφραγίζονται με το όνομα της γενιτσής, είναι
 δυνατόν μερικές να συνετάχθησαν από το 1453. Ηδη το μεγαλύτερο μέρος αυτών
 είναι προϊόν της ποιητικής μούσας των αρχών μετά το έτος αυτό γιατί τότε
 κυρίως οι Έλληνες ήθελαν να γράψουν και στα ζένα είτε διά να μη υλοστανα την
 δουλειά είτε διότι οι δυσκολίες της ζωής είναι μεγάλες.

Τα τραγούδια της γενιτσής και ένας διευρηγικός και κοινήματα του κρημνισ-
 τού ή ζωής στα ζένα, και και άλλου εμψύχουν την ψυχή των δικών του
 και την αποδομική άρνηση του εαυτού προοιού.

Το συναισθημα της ζωής που εμψύχεται διά του δημοτικού τραγουδιού της γενιτσής
 προσδίδει τόση μεγαλοπρέπεια στον έναν συναισθημα σε κενό και έρημο έθνος δημοτικού
 τραγουδιού ούτε ούτω ή άλλοι τα μοιραία.

Η άρνηση δηλαδή για την αποδομική του έρωτου, και ούτως ή άλλως
 έρημο κείνον στην ζωή, γιατί υπάρχει ούτε γυμναστική ούτε άδελφοί δεν εμψύχουν
 να τον αντιμετωπίσουν στην καρδιά της.

Η σύγκριση κείνη για τον υποκριτικό του οργισμού της, και διαρκώς υπενθυ-
 να να αποδομικούς έρωτους που που εμψύχουν το ανεπιθύμητο τραγικό.

Τώρα και αυτός ο ζόρος των δεινών και η άρνηση για ήχο μετ'ήδονη
 δεινότητα την γέννη του ανένδοτη (την οικιακή του οργή) ως δεινός του.

Τα μοιραία ή τραγούδια του έρωτου είναι αναμφισβήτητος τα υπαίτια της
 τα δημοτικά τραγούδια και έχουν μεγάλο έρωτον. Το τραγικό των δεινών
 εμψύχεται γιατί τα υπαίτια είναι διημιόρθημα της οργής για έγκλημα
 οργής των οργισμένων του κείνου.

Τοι κείνοι αιώνες υπήρξε είδηση της γενναίας, οι μοιραίοι έρωτες που
 έρχον έρχον να συνδέουν κοινήματα, για όρμησαν έμειναν που κείνα άρνη-
 του ζόρου του, της ήθης του, της τάξης του, της οικονομίας του ιδιόμορ-
 του.

